

dige indenfor de enkelte brancheområder, som både nævnet og domstolene kan anvende som syns- og skønsmænd, således at optagelse af nyt syn og skøn som hovedregel kan undgås, hvis sagen indbringes for retten efter at være behandlet ved klagenævnet.

Til bedømmelse af hvor store omkostninger for staten, som oprettelsen af Forbrugerklagenævnet vil medføre, er det umuligt på forhånd dels at anslå antallet af sager, der årligt vil blive indbragt for nævnet, dels at vurdere i hvilket omfang indhentelse af særligt syn og skøn er nødvendigt. Det er imidlertid hensigten at opbygge nævnets virksomhed gradvist gennem successiv udvidelse af de områder, der hører under nævnets virksomhed, efterhanden som erfaringer indvindes, jfr. herved lovforslagets §§ 2 og 3. Man vil endvidere ikke blot af omkostningsbesparende, men også af arbejdsmæssige og praktiske grunde lægge vægt på, at Forbrugerklagenævnets og forbrugerombudsmandens virksomhed får kontorer sammesteds, således at sekretariaterne kan opretholde snæver kontakt og visse kontorfunktioner kan være fælles.

Medens kommissionen i sin betænkning er gået ud fra, at nævnet virkede med et formandskab på 3-5 medlemmer, er man i handelsministeriet indstillet på, at der ved nævnets oprettelse blot ansættes en fast formand, idet formandskabet hen ad vejen om fornødent vil kunne udbygges med ansættelse af jurister på deltid. Sekretariatet skønnes at skulle etableres med 7-8 medarbejdere, hvoraf et par medarbejdere med juridisk uddannelse. De samlede årlige udgifter anslås til ca. 2 mill. kr. heri inkluderet udgifter til indhentelse af sagkyndige erklæringer til brug ved nævnets afgørelser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Forslaget er som nævnt i realiteten identisk med Forbrugerkommissionens lovudkast, men afviger i sin systematik på visse punkter fra kommissionens udkast. Til Forbrugerkommissionens lovudkast er der i betænkning II, side 37 ff, knyttet udførlige bemærkninger, som handelsministeriet tilslutter sig og henviser til, således at man nedenfor indskrænker sig til at anføre, hvorved lovforslaget adskiller sig fra Forbrugerkommissionens lovudkast og til at tilføje enkelte supplerende bemærkninger.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer i sit indhold til § 1 i Forbrugerkommissionens lovudkast. Kun klager mod erhvervsdrivende omfattes af bestemmelsen og med „varer“ er tænkt på såvel køb som leje af løsøre.

Køb af fast ejendom eller bolig falder uden for nævnets område, og leje af fast ejendom eller bolig vil i medfør af lovforslagets § 3, stk. 2, blive undtaget fra nævnets virksomhed.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger afskæres erhvervsdrivende ved formuleringen ikke fra at få klager behandlet ved Forbrugerklagenævnet over varer, som købes eller lejes til brug i egen virksomhed, eller over arbejds- og tjenesteydelser.

Det må være en forudsætning for indbringelse af klager for nævnet, at forbrugeren først forgæves har rettet henvendelse til den erhvervsdrivende herom. Bistand til forbrugeren ved udførelse af klageformular forudsættes ydet af personalet på dommerkontorerne.

Da det ikke er tanken, at bestemmelsen skal gælde uden nogen begrænsning, vil en afgrænsning blive foretaget med hjemmel i lovforslagets § 3, stk. 2, der er identisk med § 3 i kommissionens lovudkast.

Til § 2.

En tilsvarende bestemmelse er ikke optaget i kommissionens udkast. Af Forbrugerkommissionens betænkning side 37, fremgår, at Forbrugerklagenævnet også skulle kunne behandle klager over offentlige ydelser, der kan sidestilles med ydelser fra private erhvervsvirksomheder. Da en udstrækning af Forbrugerklagenævnets kompetence til at omfatte det offentlige virksomhed kan give anledning til væsentlige afgrænsningsproblemer i forhold til eksisterende offentligretlige klagemuligheder f.eks. folketingets ombudsmand, har justitsministeriet henstillet, at der gives handelsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, i hvilket omfang klager over offentlige ydelser kan indbringes for nævnet. Handelsministeriet har ment at burde følge denne henstilling og har i § 2 udformet en sådan bemyndigelse.

Til § 3.

Stk. 1 svarer til § 2, stk. 2, i kommissionens lovudkast.

Stk. 2 svarer til § 3 i kommissionens lovudkast. Som nævnt under bemærkningerne til lovforslagets § 1, vil leje af fast ejendom eller bolig blive undtaget fra nævnets område. Da det er hensigten, at nævnets virksomhed skal opbygges gradvist og udbygges i takt med indvundne erfaringer, vil nævnet ved sin oprettelse få et begrænset virkeområde.

Med hensyn til begrænsninger for nævnets virke kan man tænke sig, at vareområdet i begyndelsen for så vidt angår de egentlige forbrugsvarer indskrænkes til varige forbrugsgoder, og at der, måske bortset fra personbiler, sættes en forholdsvis lav prisgrænse for de varer og ydelser, hvorom klager